

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgerichts Dortmund (Germania) la 20 aprilie 2023 –
ASG 2 Ausgleichsgesellschaft für die Sägeindustrie Nordrhein-Westfalen GmbH/Land
Nordrhein-Westfalen**

(Cauza C-253/23, ASG)

(2023/C 261/16)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgerichts Dortmund

Părțile din procedura principală

Reclamantă: ASG 2 Ausgleichsgesellschaft für die Sägeindustrie Nordrhein-Westfalen GmbH

Pârât: Land Nordrhein-Westfalen

Întrebările preliminare

1. Dreptul Uniunii, în special articolul 101 TFUE, articolul 4 alineatul (3) TUE, articolul 47 din cartă, precum și articolul 2 punctul 4 și articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2014/104/UE ⁽¹⁾, trebuie interpretat în sensul că se opune interpretării și aplicării legislației unui stat membru prin care partea pretins prejudiciată de o încălcare a articolului 101 TFUE, constatăată cu efect obligatoriu în temeiul articolului 9 din Directiva 2014/104/UE sau al dispozițiilor naționale de transpunere a acesteia, este oprită să își cedeze în fiducie drepturile, mai ales în cazul despăgubirilor colective sau dispersate, unui furnizor de servicii juridice autorizat, pentru ca acesta să le invoce în comun cu drepturile altor părți pretins prejudiciate într-o acțiune „follow-on”, în cazul în care nu există nicio altă posibilitate legală sau convențională echivalentă pentru reunirea creanțelor reprezentând despăgubiri, în special pentru că nu conduc la hotărâri de obligare la executarea unei prestații sau pentru că nu sunt, pentru alte motive procedurale sau economice, practicabile, respectiv, rezonabile obiectiv, cu consecința că repararea prejudiciilor de mică valoare în special devine imposibilă din punct de vedere practic sau, în orice caz, excesiv de dificilă?
2. Dreptul Uniunii trebuie interpretat în acest sens cel puțin în cazul în care este necesar ca drepturile la despăgubiri să fie urmărite în lipsa unei decizii privind pretinsa încălcare, adoptată, cu efect obligatoriu în sensul legislației naționale întemeiate pe articolul 9 din Directiva 2014/104/UE, de Comisia Europeană sau de autoritățile naționale (așa numita acțiune „stand-alone”), dacă, pentru urmărirea prin instrumentele dreptului civil, nu există, pentru motivele menționate în cadrul primei întrebări, alte posibilități legale sau convenționale echivalente de reunire a creanțelor reprezentând despăgubiri și în special atunci când altfel nu ar fi urmărită deloc încălcarea articolului 101 TFUE, așadar, nici prin „public enforcement”, nici prin „private enforcement”?
3. În cazul unui răspuns afirmativ la cel puțin una dintre cele două întrebări, dispozițiile corespunzătoare din dreptul german trebuie să rămână neaplicate în cazul în care nu este posibilă interpretarea lor în conformitate cu dreptul Uniunii, cu consecința că cesiunile sunt valabile cel puțin din acest punct de vedere și că este posibilă invocarea efectivă a drepturilor?

⁽¹⁾ Directiva 2014/104/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 noiembrie 2014 privind anumite norme care guvernează acțiunile în despăgubire în temeiul dreptului intern în cazul încălcărilor dispozițiilor legislației în materie de concurență a statelor membre și a Uniunii Europene (JO 2014, L 349, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Ustavni sud Republike Hrvatske (Croatia) la 28 aprilie
2023 – E. P./Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni
postupak**

(Cauza C-277/23, Ministarstvo financija)

(2023/C 261/17)

Limba de procedură: croata

Instanța de trimitere

Ustavni sud Republike Hrvatske

Părțile din procedura principală

Reclamantă în cadrul acțiunii în declararea neconstituționalității: E. P.

Cealaltă parte din procedură: Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni

Întrebările preliminare

- 1) Articolele 18, 20 și 21 și articolul 165 alineatul (2) a doua liniuță din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO 2016, C 202, p. 1) trebuie interpretate în sensul că se opun reglementării unui stat membru în conformitate cu care părintele pierde dreptul la majorarea cuantumului deducerii anuale de bază din impozitul pe venit pentru un copil aflat în întreținere, pentru motivul că acestuia – în calitate de student aflat în întreținere care își exercită dreptul de liberă circulație și de ședere în alt stat membru în scopul de a urma studii și care, în acest sens, a beneficiat, pe baza unor măsuri naționale de punere în aplicare, de acțiunile prevăzute la articolul 6 alineatul (1) litera (a) din 1 litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1288/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 de instituire a programului „Erasmus+”: Programul Uniunii pentru educație, formare, tineret și sport și de abrogare a deciziilor nr. 1719/2006/CE, nr. 1720/2006/CE și nr. 1298/2008/CE (JO 2013, L 347, p. 50) pentru mobilitatea studenților dintr-un stat membru cu un cost al vieții mai mic sau mediu într-un stat membru cu un cost mediu al vieții mai ridicat, stabilite în conformitate cu criteriile Comisiei Europene în sensul articolului 18 alineatul (7) din acest regulament – i s-a acordat un sprijin pentru mobilitatea studenților, sprijin care depășește limita fixă stabilită?
- 2) Articolul 67 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO L 166, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 3) trebuie interpretat în sensul că se opune reglementării unui stat membru potrivit căreia un părinte pierde dreptul la majorarea deducerii anuale de bază din impozitul pe venit pentru un student aflat în întreținere care, în timpul studiilor într-un alt stat membru, a beneficiat de un ajutor de mobilitate pentru studenți în temeiul articolului 6 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1288/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 de instituire a programului „Erasmus +”: Programul Uniunii pentru educație, formare, tineret și sport și de abrogare a Deciziilor nr. 1719/2006/CE, nr. 1720/2006/CE și nr. 1298/2008/CE (JO 2013, L 347, p. 50)?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte suprema di cassazione (Italia) la 28 aprilie 2023 – M.M., în calitate de succesori în drepturi al lui M.R./Ministero della Difesa

(Cauza C-278/23, Biltena ⁽¹⁾)

(2023/C 261/18)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte suprema di Cassazione (Italia)

Părțile din procedura principală

Recurrent: M.M., în calitate de succesori în drepturi al lui M.R.

Intimat: Ministero della Difesa

Întrebările preliminare

- 1) Clauza 5 „Măsuri de prevenire a abuzurilor” din Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP, anexat la Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 ⁽²⁾, trebuie interpretată în sensul că se opune unei reglementări naționale precum cea italiană cuprinsă la articolul 2 alineatul 1 din Legea nr. 1023 din 1969 și la articolul 1 din Decretul ministerial din 20 decembrie 1971, care prevede încadrarea anuală în muncă (în sensul articolului 7 din Decretul ministerial din 20 decembrie 1971 „pentru o durată maximă de un an școlar”) în vederea predării unor discipline fără caracter militar în școlile, instituțiile și unitățile forțelor navale și aeriene, a personalului civil din afara administrației de stat, fără a se impune indicarea unor motive obiective care justifică reînnoirea încadrării în muncă (prevăzută în mod expres la articolul 4 din același decret ministerial, care stabilește o reducere a remunerației în cazul unei a doua încadrări), a duratei totale maxime a contractelor pe durată determinată și a numărului maxim de reînnoiri și fără a prevedea posibilitatea ca aceste cadre didactice să obțină repararea prejudiciului eventual suferit ca urmare a unei astfel de reînnoiri, în lipsa posibilității titularizării cadrelor didactice în cadrul școlilor respective?